

Den Europæiske Unions Tidende

L 70

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

14. marts 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EF) nr. 196/2009 af 13. marts 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 197/2009 af 13. marts 2009 om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 16. marts 2009 3

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 198/2009 af 10. marts 2009 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur** 6

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 199/2009 af 13. marts 2009 om en overgangsforanstaltning med henblik på fravigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår direkte levering af små mængder fersk kød fra flokke af slagtekyllinger og kalkuner ⁽¹⁾** 9

DIREKTIVER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter ⁽¹⁾** 11

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Kommissionens direktiv 2009/19/EF af 12. marts 2009 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Rådets direktiv 72/245/EØF om køretøjers radiointerferens (elektromagnetiske kompatibilitet) ⁽¹⁾	17
--	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 af 11.4.2006)	19
★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008)	20

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 196/2009

af 13. marts 2009

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. marts 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	148,7
	JO	78,3
	MA	49,2
	TN	134,4
	TR	98,6
	ZZ	101,8
0707 00 05	EG	139,2
	JO	158,4
	MA	74,1
	MK	139,3
	TR	147,4
	ZZ	131,7
0709 90 70	JO	249,0
	MA	57,3
	TR	93,1
	ZZ	133,1
0709 90 80	EG	88,5
	ZZ	88,5
0805 10 20	EG	41,8
	IL	56,0
	MA	49,9
	TN	51,3
	TR	66,0
	ZZ	53,0
0805 50 10	EG	51,3
	MA	61,0
	TR	50,0
	ZZ	54,1
0808 10 80	AR	101,3
	BR	83,0
	CA	95,8
	CL	87,9
	CN	84,7
	MK	22,7
	US	113,5
	UY	68,9
	ZZ	82,2
0808 20 50	AR	78,2
	CL	109,6
	CN	45,2
	US	104,6
	ZA	91,8
	ZZ	85,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 197/2009**af 13. marts 2009****om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 16. marts 2009**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 er importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (blød hvede af høj kvalitet), 1002, ex 1005 undtagen hybridmajs til udsæd, og ex 1007 undtagen hybridsorghum til udsæd, lig med interventionsprisen for sådanne produkter ved import forhøjet med 55 % minus cif-importprisen for den pågældende sending. Denne told kan dog ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

- (2) Ifølge artikel 136, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 skal der med henblik på beregning af importtolden som omhandlet i nævnte artikels stk. 1 regelmæssigt fastsættes repræsentative cif-importpriser for de pågældende produkter.

- (3) Ifølge artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96 er den pris, der skal anvendes ved beregning af importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (blød hvede af høj kvalitet), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 og 1007 00 90 den daglige repræsentative cif-importpris fastlagt efter metoden i nævnte forordnings artikel 4.

- (4) Importtolden bør fastsættes for perioden fra den 16. marts 2009 og gælde, indtil en ny importtold træder i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 16. marts 2009 gælder den importtold, der er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af elementerne i bilag II, for korn som omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. marts 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

BILAG I

Importtold for produkter som omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 gældende fra den 16. marts 2009

KN-kode	Varebeskrivelse	Importtold ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Hård HVEDE af høj kvalitet	0,00
	af middel kvalitet	0,00
	af lav kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød HVEDE, til udsæd	0,00
ex 1001 90 99	Blød HVEDE af høj kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd	0,00
1002 00 00	RUG	23,29
1005 10 90	MAJS til udsæd, undtagen hybridmajs	15,89
1005 90 00	MAJS, undtagen til udsæd ⁽²⁾	15,89
1007 00 90	SORGHUM i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	23,29

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen, kan importøren i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96 opnå en nedsættelse af tolden på:

- 3 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller
- 2 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavs-kyst.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/t, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden, jf. bilag I

27.2.2009-12.3.2009

1) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

(EUR/t)

	Blød hvede ⁽¹⁾	Majs	Hård hvede, høj kvalitet	Hård hvede, middel kvalitet ⁽²⁾	Hård hvede, lav kvalitet ⁽³⁾	Byg
Børs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notering	190,27	113,05	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	214,03	204,03	184,03	119,71
Præmie for Golfen	59,81	14,06	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).⁽²⁾ Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).⁽³⁾ Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

2) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam 17,60 EUR/t

Fragt/omkostninger: The Great Lakes-Rotterdam 17,90 EUR/t

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 198/2009**af 10. marts 2009****om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvist er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelsen af tariffmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ved anvendelse af nævnte almindelige tarifieringsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tarifieres i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3.

- (4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾, i et tidsrum på tre måneder.

- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tarifieres i den kombinerede nomenklatur i den i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-kode.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. marts 2009.

På Kommissionens vegne

László KOVÁCS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

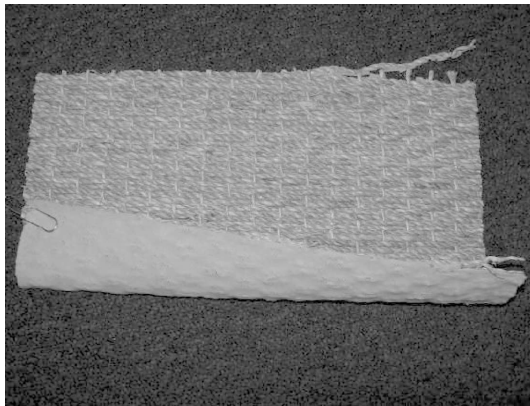
⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

BILAG

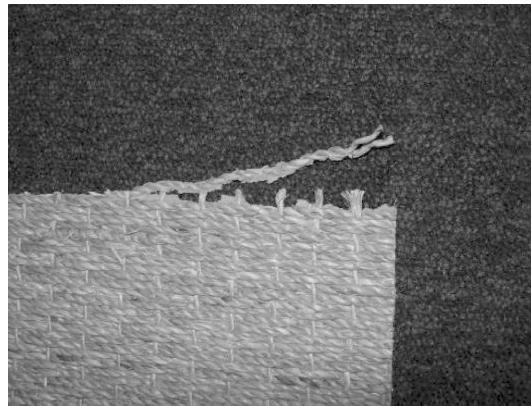
Varebeskrivelse	Tarifiering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
Varen måler ca. 4 m × 30 m og er fremstillet af vævede lidser af vegetabilsk materiale (søgræs). Skudtråden består af to sammenflettede, snoede strenge af vegetabilsk materiale (søgræs) af den art, der hovedsagelig anvendes til polstring af puder. Kædetråden består af en enkelt snoet lidse af spundne naturlige tekstilfibre af vegetabilsk materiale (søgræs fibre) (lidsen har en finhed af over 20 000 decitex). Varen er forsynet med et underlag af skumgummi. (gulvbelægning af søgræs) (Se fotografi nr. 648A og 648B. Fotografierne viser et udsnit af varen) (*)	4601 94 10	Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1, 3 b) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 1 til kapitel 46, bestemmelse 1 til kapitel 57, bestemmelse 3, A), e), til afsnit XI og teksten til KN-kode 4601, 4601 94 og 4601 94 10. Varen består af tre forskellige materialer: 1) De to sammenflettede, snoede lidser (skudtråden) er fremstillet af vegetabilske materialer henhørende under pos. 1404 af den art, der hovedsagelig anvendes til polstring af puder (se Forklarende Bemærkninger til HS, pos. 1404, afsnit D, første stykke og tredje stykke, punkt 4, der henviser til »ålegræs«, som er en slags søgræs). De vegetabilske materialer forarbejdes til en slags snor, der er fremstillet af ikke-knuste vegetabilske materialer, samlet ved simpel snoning, og de er således varer, der kan sammenlignes med lidser henhørende under pos. 4601 (se Forklarende Bemærkninger til HS, pos. 4601, afsnit A, 2, b), og de har »en form, der egner sig til fletning«, hvilket gør dem til »flettematerialer«, jf. bestemmelse 1 til kapitel 46. 2) Den enkelte snoede lidse af spundne naturlige tekstilfibre af vegetabilsk materiale (kædetråden) er fremstillet af fibre af vegetabilske materialer. Fibrene holdes sammen ved snoning (spinding) (se Forklarende Bemærkninger til HS, afsnit XI, almindelige bestemmelser, afsnit I, B, 1, i, a). Disse »spundne garner« skal betragtes som »sejlgarn« henhørende under pos. 5607, jf. bestemmelse 3, A), e), til afsnit XI, fordi den enkelte snoede lidse er af en finhed over 20 000 decitex (se også sontringen mellem garn og sejlgarn i Skema I (type — af andre vegetabilske fibre) i Forklarende Bemærkninger til HS, afsnit XI, almindelige bestemmelser, afsnit I, B, 2, og til pos. 5308, afsnit A, andet stykke, samt til pos. 5607, afsnit 1, første stykke). 3) Skumgummiunderlaget henhørende under kapitel 40 er ikke karaktergivende for varen, jf. almindelig tarifieringsbestemmelse 3 b), fordi det er anbragt på undersiden og ikke er synligt, når varen ligger på gulvet. Det virker understøttende og gør varen mere stiv og skridsikker.

(1)	(2)	(3)
		Varen skal tariferes som et produkt fremstillet af flettemateriale, fordi de sammenflettede, snoede lidser af vegetabilsk materiale (skudtråden) — som er flettematerialer under pos. 4601 — er karaktergivende for varen, jf. almindelig tariferingsbestemmelse 3 b). De sammenflettede, snoede lidser udgør en langt større mængde end den enkelte snoede lidse (kædetråden), og de giver produktet dets særlige udseende. Varen kan derfor ikke tariferes som tekstilgulvbelægning under kapitel 57, jf. bestemmelse 1 til kapitel 57, fordi varens synlige overflade ikke er fremstillet af tekstilmateriale, men især af flettemateriale henhørende under pos. 4601.

(*) Fotografierne er udelukkende vejledende.

648 A

648 B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 199/2009

af 13. marts 2009

om en overgangsforanstaltning med henblik på fravigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår direkte levering af små mængder fersk kød fra flokke af slagtekyllinger og kalkuner

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

målet. Kontrolordningen anvendes fra den 1. januar 2009.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarerborne zoonotiske agenser ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 2160/2003 har til formål at sikre, at der træffes hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger til påvisning og bekæmpelse af salmonella og andre zoonotiske agenser på alle relevante trin i produktionen, forarbejdningen og distributionen og navnlig i den primære produktionsfase med henblik på at mindske forekomsten heraf og de risici, de indebærer for folkesundheden.
- (2) Forordning (EF) nr. 2160/2003 finder ikke anvendelse på primærproduktion til brug i private husholdninger eller direkte levering fra producenten af små mængder primærprodukter til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer primærprodukterne direkte til forbrugerne. I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal sådan direkte levering være omfattet af nationale bestemmelser, der sikrer at forordningens mål nås.
- (3) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal der opstilles et EF-mål for mindskelse af forekomsten af alle salmonellaserotyper af betydning for folkesundheden i slagtekyllinger og kalkuner i primærproduktionen. Det er ligeledes fastsat, at EF-målet skal omfatte en fastlæggelse af de kontrolordninger, der er nødvendige for at efterprøve, om målet er nået.
- (4) Kommissionens forordning (EF) nr. 646/2007 ⁽²⁾ gennemfører forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår et EF-mål for mindskelse af forekomsten af visse salmonellatyper hos slagtekyllinger i primærproduktionen. Den fastsætter endvidere den fornødne kontrolordning til efterprøvning af, hvordan det går med at nå EF-

- (5) Kommissionens forordning (EF) nr. 584/2008 ⁽³⁾ gennemfører forordning (EF) nr. 2160/2003 for så vidt angår et EF-mål for mindskelse af forekomsten af visse salmonellatyper hos kalkuner i primærproduktionen. Den fastsætter endvidere den fornødne kontrolordning til efterprøvning af, hvordan det går med at nå EF-målet. Kontrolordningen anvendes fra den 1. januar 2010.

- (6) Forordning (EF) nr. 2160/2003 finder ikke anvendelse på visse typer primærproduktion. Den finder dog anvendelse på flokke af slagtekyllinger og kalkuner, hvor producenten har til hensigt at levere små mængder fersk kød fra sådanne flokke til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer det ferske kød direkte til den endelige forbruger. I henhold til kontrolordningerne i forordning (EF) nr. 646/2007 og (EF) nr. 584/2008 er sådant fjerkræ således omfattet af obligatorisk kontrol inden slagtning.

- (7) Kontrol af sådanne flokke af slagtekyllinger og kalkuner medfører praktiske problemer for producenter med et meget lille antal dyr, da der skulle kræves løbende kontrol inden slagtning. Det kan således ske, at salg skal afbrydes, fordi testresultaterne skal foreligge inden slagtningen.

- (8) For at undgå, at en dispensation fra den obligatoriske løbende kontrol af sådanne flokke øger folkesundhedsrisikoen, bør medlemsstaterne fastsætte nationale bestemmelser om producentens levering af det ferske kød, således at målet med forordning (EF) nr. 2160/2003 nås.

- (9) Der bør derfor fastsættes en overgangsforanstaltning, således at flokke af slagtekyllinger og kalkuner, hvor producenten har til hensigt at levere små mængder fersk kød fra sådanne flokke til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer det ferske kød direkte til den endelige forbruger, udelukkes fra anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 2160/2003.

- (10) Levering af den pågældende type forekommer sjældent om vinteren, og overgangsforanstaltningen bør derfor anvendes fra foråret 2009.

⁽¹⁾ EUT L 325 af 12.12.2003, s. 1.⁽²⁾ EUT L 151 af 13.6.2007, s. 21.⁽³⁾ EUT L 162 af 21.6.2008, s. 3.

(11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

b) lokale detailvirksomheder, der leverer det ferske kød direkte til den endelige forbruger.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Uanset artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2160/2003 finder forordning (EF) nr. 2160/2003 ikke anvendelse på flokke af slagtekyllinger og kalkuner, hvor producenten udelukkende har til hensigt at levere små mængder fersk kød, jf. definitionen i punkt 1.10 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 ⁽¹⁾, fra sådanne flokke til:

2. Medlemsstaterne fastsætter nationale bestemmelser om producentens levering af det ferske kød, jf. stk. 1, således at målet med forordning (EF) nr. 2160/2003 nås.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

a) den endelige forbruger, eller

Den anvendes i en periode på tre år.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2009.

På Kommissionens vegne

Androulla VASSILIOU

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55. Berigtiget ved EUT L 226 af 25.6.2004, s. 22.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/12/EF

af 11. marts 2009

om lufthavnsafgifter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

forholdet mellem lufthavnsdriftsorganerne og lufthavns-
brugerne ikke opfyldes. En sådan ramme bør ikke berøre
en medlemsstats mulighed for at fastlægge, hvorvidt og i
hvilket omfang der kan tages hensyn til indtægter fra en
lufthavns kommercielle aktiviteter ved fastlæggelsen af
lufthavnsafgifterne.

(3) Dette direktiv bør gælde for lufthavne i Fællesskabet over
en vis minimumsstørrelse, da forvaltningen og finansie-
ringen af små lufthavne ikke kræver, at der anvendes en
fællesskabsramme.

(4) I en medlemsstat, hvor ingen lufthavn har den krævede
minimumsstørrelse, for at dette direktiv finder anven-
delse, indtager den lufthavn med flest passagerbevægelser
en så privilegeret stilling som indrejsested til den pågæl-
dende medlemsstat, at det er nødvendigt at lade dette
direktiv finde anvendelse på denne lufthavn for at sikre
overholdelsen af visse grundlæggende principper i
forholdet mellem lufthavnens driftsorgan og dens
brugere, navnlig hvad angår afgifters gennemsigtighed
og ikke-diskrimination af lufthavnens brugere.

(5) Med henblik på at fremme territorial samhörighed bør
medlemsstaterne have mulighed for at anvende et fælles
afgiftssystem, der skal dække et lufthavnsnet. Økono-
miske overførsler mellem lufthavne i sådanne net bør
være i overensstemmelse med fællesskabsretten.

(6) Af hensyn til fordelingen af trafikken bør medlemssta-
terne kunne tillade, at et lufthavnsdriftsorgan for luft-
havne, der trafikmæssigt dækker samme by eller
bygruppe, anvender et fælles og gennemsigtigt afgiftssy-
stem. Økonomiske overførsler mellem disse lufthavne
bør være i overensstemmelse med den relevante fælles-
skabslovgivning.

(1) Lufthavnenes hovedopgave og forretningsvirksomhed
består i at betjene fly fra ankomst til afgang samt passa-
gerer og fragt, så luftfartsselskaberne kan levere lufttrans-
porttjenester. Til dette formål stiller lufthavnene en række
faciliteter og tjenesteydelser til rådighed i forbindelse med
flydriften samt passager- og fragtekspedition, og omkost-
ningerne herved får de generelt dækket gennem luft-
havnsafgifter. Lufthavnsdriftsorganer, der leverer facili-
teter og tjenesteydelser, for hvilke der opkræves luft-
havnsafgifter, bør bestræbe sig på at operere på et
omkostningseffektivt grundlag.

(2) Det er nødvendigt at fastlægge en fælles ramme for regu-
lering af de centrale aspekter af lufthavnsafgifter og den
måde, hvorpå afgifterne fastsættes, da der i mangel af en
sådan ramme er risiko for, at grundlæggende krav i

⁽¹⁾ EUT C 10 af 15.1.2008, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 305 af 15.12.2007, s. 11.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.1.2008 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT), Rådets fælles holdning af 23.6.2008 (EUT C 254 E
af 7.10.2008, s. 18) og Europa-Parlamentets holdning af 23.10.2008
(endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 19.2.2009.

(7) Incitament til oprettelse af nye ruter for bl.a. at fremme
udviklingen af ugunstigt stillede områder og fjernområder
bør kun indrømmes i overensstemmelse med fællesskabs-
retten.

- (8) Opkrævning af afgifter i forbindelse med luftfarts- og groundhandlyingdelser er allerede blevet behandlet i henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1794/2006 af 6. december 2006 om en fælles afgiftsordning for luftfartstjenester⁽¹⁾ og Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til groundhandlingmarkedet i Fællesskabets lufthavne⁽²⁾. Opkrævning af afgifter i forbindelse med ydelse af bistand til handicappede og bevægelseshæmmede personer er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly⁽³⁾.
- (9) Rådet for Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO-Rådet) vedtog i 2004 nogle principper for lufthavnsafgifter, der bl.a. omfatter principperne om, at afgifterne bør være omkostningsrelaterede og ikke-diskriminerende, og at der bør være en uafhængig mekanisme til den økonomiske regulering af lufthavne.
- (10) ICAO-Rådet har udtalt, at lufthavnsafgifter er gebyrer, der er beregnet på og specielt anvendes til dækning af omkostningerne i forbindelse med faciliteter og tjenesteydelser, der stilles til rådighed for civil luftfart, mens skatter er gebyrer, der er beregnet på at forøge de nationale eller lokale offentlige indtægter, som generelt ikke anvendes på civil luftfart i deres helhed eller på en omkostningsspecifik basis.
- (11) Lufthavnsafgifter bør ikke medføre forskelsbehandling. Der bør iværksættes en obligatorisk procedure for regelmæssigt samråd mellem lufthavnsdriftsorganet og lufthavnsbrugerne, og begge parter bør have mulighed for at klage til en uafhængig tilsynsmyndighed, hvis en afgørelse om lufthavnsafgifter eller ændring af afgiftssystemet anfægtes af lufthavnsbrugerne.
- (12) For at sikre upartiske afgørelser og en korrekt og effektiv anvendelse af dette direktiv bør der oprettes en uafhængig tilsynsmyndighed i hver medlemsstat. Den uafhængige tilsynsmyndighed bør råde over de nødvendige personale- og ekspertressourcer samt økonomiske midler til at udføre sine opgaver.
- (13) Det er af afgørende betydning for lufthavnsbrugerne, at de jævnligt modtager oplysninger fra lufthavnsdriftsorganet om, hvordan og på hvilket grundlag lufthavnsafgifterne beregnes. En sådan åbenhed vil give luftfartsselskaberne indsigt i, hvilke omkostninger lufthavnen har, og hvor produktive lufthavnens investeringer er. For at gøre det muligt for lufthavnsdriftsorganet at vurdere behovet for fremtidige investeringer korrekt bør der stilles krav om, at lufthavnsbrugerne i god tid underretter lufthavnsdriftsorganet om alle deres driftsprognoser, udviklingsplaner samt særlige behov og forslag.
- (14) Lufthavnsdriftsorganerne bør underrette lufthavnsbrugerne om større infrastrukturplaner, da disse har en væsentlig indflydelse på lufthavnsafgiftssystemerne eller -niveauet. Disse oplysninger bør fremlægges for at gøre det muligt at overvåge infrastrukturomkostningerne og sikre, at der stilles passende og omkostningseffektive faciliteter til rådighed i den pågældende lufthavn.
- (15) Lufthavnsdriftsorganer bør have mulighed for at anvende lufthavnsafgifter, der svarer til den infrastruktur og/eller det serviceniveau, der tilbydes, eftersom de pågældende luftfartsselskaber har en legitim interesse i at kræve ydelser fra lufthavnsdriftsorganet, der svarer til pris/kvalitetsforholdet. Imidlertid bør alle luftfartsselskaber, der ønsker det, have adgang til infrastruktur og ydelser på ikke-diskriminerende vilkår og i differentieret udstrækning. Hvis efterspørgslen er større end udbuddet, bør der gives adgang på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier, der opstilles af lufthavnsdriftsorganet. Enhver differentiering i lufthavnsafgifterne bør være gennemskuelig, objektiv og baseret på utvetydige kriterier.
- (16) Lufthavnsbrugerne og lufthavnsdriftsorganet kan indgå en aftale om et serviceniveau for kvaliteten af de tjenesteydelser, der stilles til rådighed til gengæld for lufthavnsafgifterne. Som led i det regelmæssige samråd kan der forhandles om kvaliteten af de tjenesteydelser, der stilles til rådighed til gengæld for lufthavnsafgifterne.
- (17) Der er i medlemsstaterne forskellige systemer til forfinansiering af lufthavnsinvesteringer. I de medlemsstater, hvor forfinansiering forekommer, bør den/det pågældende medlemsstat eller lufthavnsdriftsorgan henholde sig til ICAO's politikker og/eller indføre deres egne beskyttelsesmekanismer.
- (18) Dette direktiv bør ikke berøre traktaten, særlig artikel 81-89.
- (19) Målet for dette direktiv, nemlig at fastlægge fælles principper for opkrævning af lufthavnsafgifter i Fællesskabets lufthavne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da der ikke kan opnås en ensartet løsning i hele Fællesskabet, hvis lufthavnsafgiftssystemerne fastlægges på nationalt plan, og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

⁽¹⁾ EUT L 341 af 7.12.2006, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

1. Dette direktiv fastlægger fælles principper for opkrævning af lufthavnsafgifter i Fællesskabets lufthavne.

2. Dette direktiv gælder for alle lufthavne, som er beliggende på et område, der er omfattet af traktaten, og som er åbne for erhvervsmæssig trafik, hvor den årlige trafik overstiger 5 mio. passagerbevægelser, og for den lufthavn i hver medlemsstat, der har flest passagerbevægelser.

3. Medlemsstaterne offentliggør en liste over de lufthavne i deres område, der er omfattet af dette direktiv. Denne liste udarbejdes på grundlag af oplysninger fra Kommissionen (Eurostat) og ajourføres årligt.

4. Dette direktiv gælder ikke for de afgifter, der opkræves som betaling for overflyvningstjenester samt tårn- og indflyvningskontrolltjenester i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1794/2006, og heller ikke for de afgifter, der opkræves som betaling for de groundhandlyingydelser, der er opført i bilaget til direktiv 96/67/EF, eller for afgifter, der opkræves til finansiering af assistance til handicappede og bevægelseshæmmede passagerer som omhandlet i forordning (EF) nr. 1107/2006.

5. Dette direktiv berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at anvende yderligere reguleringsforanstaltninger, der ikke er uforenelige med dette direktiv, eller andre relevante fællesskabsbestemmelser over for lufthavnsdriftsorganer, der er beliggende på medlemsstatens område. Dette kan omfatte økonomiske kontrollforanstaltninger såsom godkendelse af afgiftssystemer og/eller afgiftsniveauer, herunder incitamentbaserede metoder for pålæggelse af afgifter eller bestemmelser om prislofter.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »lufthavn«: et område, der er specielt indrettet til landing, start og manøvrering af luftfartøjer, herunder også eventuelle tilknyttede anlæg, der er nødvendige af hensyn til flytrafikken og service af luftfartøjer, bl.a. nødvendige anlæg til betjening af den erhvervsmæssige lufttrafik

2) »lufthavnsdriftsorgan«: et organ, som eventuelt i tilknytning til andre aktiviteter, i henhold til nationale love, bestemmelser eller kontrakter har fået til opgave at administrere og forvalte lufthavnsinfrastrukturen eller lufthavnsnetinfrastrukturen og at koordinere og kontrollere de aktiviteter, der udføres af de forskellige virksomheder, der opererer i de pågældende lufthavne eller lufthavnsnet

3) »lufthavnsbruger«: en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for flybefordring af passagerer, post og/eller fragt til eller fra den pågældende lufthavn

4) »lufthavnsafgift«: en afgift, som lufthavnsbrugerne betaler til lufthavnsdriftsorganet for brug af de faciliteter og tjenesteydelser, der udelukkende stilles til rådighed af lufthavnsdriftsorganet, og som er knyttet til landing, start, afmærkning af flyvepladsen, parkering af fly samt passager- og fragtekspedition

5) »lufthavnsnet«: en gruppe lufthavne, der er behørigt udpeget som sådan af medlemsstaten og drives af samme lufthavnsdriftsorgan.

Artikel 3

Ikke-diskrimination

Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsafgifterne ikke medfører forskelsbehandling af lufthavnsbrugere, i overensstemmelse med fællesskabsretten. Dette udgør ikke nogen hindring for, at lufthavnsafgifterne kan gradueres i almenhedens og samfundets interesse, herunder af miljøhensyn. Kriterierne for en sådan graduering skal være relevante, objektive og gennemskuelige.

Artikel 4

Lufthavnsnet

Medlemsstaterne kan tillade, at lufthavnsdriftsorganet for et lufthavnsnet indfører et fælles og gennemsigtigt lufthavnsafgiftssystem, der skal dække lufthavnsnettet.

Artikel 5

Fælles afgiftssystemer

Efter at have underrettet Kommissionen og under overholdelse af fællesskabsretten kan medlemsstaterne tillade, at et lufthavnsdriftsorgan anvender et fælles og gennemsigtigt afgiftssystem for lufthavne, der trafikmæssigt dækker samme by eller bygruppe, forudsat at hver enkelt lufthavn fuldt ud opfylder kravene om åbenhed i artikel 7.

Artikel 6

Samråd og klageadgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at der indføres en obligatorisk procedure for regelmæssigt samråd mellem lufthavnsdriftsorganet og lufthavnsbrugerne eller disses repræsentanter eller sammenslutninger om, hvordan lufthavnsafgiftssystemet skal fungere, om lufthavnsafgifternes størrelse og eventuelt om kvaliteten af de tjenesteydelser, der stilles til rådighed. Et sådant samråd skal finde sted mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt under det seneste samråd. Når der er indgået en flerårig aftale mellem lufthavnsdriftsorganet og lufthavnsbrugerne, skal samråd finde sted i henhold til denne aftale. Medlemsstaterne bevarer retten til at anmode om hyppigere samråd.

2. Medlemsstaterne sikrer, at ændringer i en lufthavns afgiftssystem eller i afgiftsniveauet så vidt muligt sker efter aftale mellem lufthavnsdriftsorganet og lufthavnsbrugerne. Til dette formål forelægger lufthavnsdriftsorganet, senest fire måneder før ændringen skal træde i kraft, ethvert forslag om ændring af lufthavnens afgiftssystem eller afgiftsniveauet for lufthavnsbrugerne sammen med en begrundelse for de påtænkte ændringer, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, der skal begrundes over for lufthavnsbrugerne. Lufthavnsdriftsorganet holder samråd om de påtænkte ændringer med lufthavnsbrugerne og tager hensyn til disses synspunkter, før der træffes afgørelse om ændringerne. Lufthavnsdriftsorganet skal normalt offentliggøre sin afgørelse eller anbefaling senest to måneder før, den træder i kraft. Lufthavnsdriftsorganet skal begrunde sin afgørelse, set i forhold til lufthavnsbrugernes synspunkter, hvis lufthavnsdriftsorganet og lufthavnsbrugerne ikke er nået til enighed om de foreslåede ændringer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at begge parter i tilfælde af uenighed om en afgørelse om lufthavnsafgifter, der er truffet af lufthavnsdriftsorganet, kan klage til den uafhængige tilsynsmyndighed, jf. artikel 11, som derpå undersøger begrundelsen for ændringen af lufthavnsafgiftssystemet eller afgiftsniveauet.

4. Beslutter lufthavnsdriftsorganet at ændre lufthavnsafgiftssystemet eller -niveauet, og indbringes denne afgørelse for den uafhængige tilsynsmyndighed, træder ændringen ikke i kraft, før denne myndighed har undersøgt sagen. Den uafhængige tilsynsmyndighed træffer senest fire uger efter, at en sag er indbragt for den, en foreløbig afgørelse om ikrafttrædelsen af lufthavnsafgiftsændringen, medmindre den endelige afgørelse kan træffes inden for samme frist.

5. En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende stk. 3 og 4 i forbindelse med ændringer af lufthavnsafgifternes niveau eller struktur i de lufthavne, for hvilke:

a) national lovgivning foreskriver en obligatorisk procedure, ifølge hvilken lufthavnsafgifter eller det maksimale niveau

for lufthavnsafgifter fastsættes eller godkendes af den uafhængige tilsynsmyndighed, eller

b) national lovgivning foreskriver en obligatorisk procedure, ifølge hvilken den uafhængige tilsynsmyndighed regelmæssigt eller efter anmodning fra interesserede parter undersøger spørgsmålet om effektiv konkurrence i de berørte lufthavne. Hvis en sådan undersøgelse giver grundlag herfor, bestemmer medlemsstaten, at lufthavnsafgifterne eller det maksimale niveau for lufthavnsafgifter fastlægges eller godkendes af den uafhængige tilsynsmyndighed. En sådan bestemmelse gælder på grundlag af den uafhængige tilsynsmyndigheds undersøgelse, så længe det er nødvendigt.

De procedurer, betingelser og kriterier, som medlemsstaten indfører med henblik på at gennemføre dette stykke, skal være relevante, objektive, ikke-diskriminerende og gennemskuelige.

Artikel 7

Åbenhed

1. Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsdriftsorganet forelægger hver enkelt lufthavnsbruger eller lufthavnsbrugernes repræsentanter eller sammenslutninger oplysninger om, hvilke elementer der tjener som grundlag for fastsættelsen af systemet eller niveauet for samtlige lufthavnsafgifter, der opkræves i hver lufthavn af lufthavnsdriftsorganet, hver gang de i artikel 6, stk. 1, nævnte samråd skal holdes. Disse oplysninger skal som minimum omfatte følgende:

a) en opgørelse over de forskellige tjenesteydelser og infrastrukturanlæg, som stilles til rådighed til gengæld for den lufthavnsafgift, der opkræves

b) den metode, der anvendes til at fastsætte lufthavnsafgifterne

c) lufthavnens overordnede omkostningsstruktur med hensyn til de faciliteter og ydelser, som lufthavnsafgifterne vedrører

d) indtægterne fra de forskellige lufthavnsafgifter og den samlede udgift til de tjenesteydelser, der dækkes af disse

e) enhver finansiering fra offentlige myndigheder af faciliteter og tjenesteydelser, som lufthavnsafgifterne vedrører

f) prognoser vedrørende lufthavnens situation, for så vidt angår afgifter, trafikudvikling og planlagte investeringer

g) den faktiske udnyttelse af lufthavnens infrastruktur og udstyr over en given periode, og

h) alle foreslåede større investeringers forventede resultat i form af deres indvirkning på lufthavnens kapacitet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsbrugerne forud for hvert samråd, jf. artikel 6, stk. 1, forelægger oplysninger til lufthavnsdriftsorganet om navnlig følgende aspekter:

a) trafikprognoser

b) prognoser over sammensætningen og den forventede udnyttelse af deres luftfartøjsflåde

c) deres udviklingsplaner for den pågældende lufthavn, og

d) deres behov i den pågældende lufthavn.

3. Med forbehold af national lovgivning anses de oplysninger, der forelægges i medfør af denne artikel, som fortrolige eller økonomisk følsomme og behandles i overensstemmelse hermed. I forbindelse med børsnoterede lufthavnsdriftsorganer overholdes navnlig de børsretlige bestemmelser.

Artikel 8

Ny infrastruktur

Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsdriftsorganet hører lufthavnsbrugerne, før planer om ny infrastruktur lægges fast.

Artikel 9

Kvalitetsnormer

1. For at opnå en smidig og effektiv lufthavnsdrift træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for lufthavnsdriftsorganet og de repræsentanter eller sammenslutninger, der repræsenterer lufthavnsbrugerne, at indlede forhandlinger med henblik på at indgå en serviceniveauaftale om kvaliteten af de tjenester, der ydes i lufthavnen. Disse forhandlinger om servicekvaliteten kan finde sted som led i de samråd, der henvises til i artikel 6, stk. 1.

2. I alle serviceniveauaftaler fastsættes, hvilket serviceniveau luftfartsdriftsorganet skal stille til rådighed under hensyntagen til det faktiske lufthavnsafgiftssystem eller -niveau og det serviceniveau, som lufthavnsbrugerne er berettiget til til gengæld for lufthavnsafgifterne.

Artikel 10

Differentierede tjenesteydelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for lufthavnsdriftsorganet at variere kvaliteten og omfanget af bestemte lufthavnsydelser, terminaler eller terminaldele, med det formål at tilbyde skræddersyede tjenesteydelser eller en terminal eller terminaldel til særlige formål.

Lufthavnsafgiftsniveauet kan differentieres på grundlag af kvaliteten og omfanget af sådanne ydelser samt omkostningerne ved dem eller enhver anden objektiv og gennemskuelig begrundelse. Med forbehold af artikel 3 kan lufthavnsdriftsorganet frit fastsætte sådanne differentierede lufthavnsafgifter.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at alle lufthavnsbrugere, der ønsker at benytte sig af skræddersyede tjenesteydelser eller særlige terminaler eller terminaldele, får mulighed for det.

Hvis der er flere lufthavnsbrugere, der ønsker adgang til de skræddersyede tjenesteydelser og/eller en særlig terminal eller terminaldel, end der er kapacitet til, gives der adgang på grundlag af relevante, objektive, gennemskuelige og ikke-diskriminerende kriterier. Disse kriterier kan fastsættes af lufthavnsdriftsorganet, og medlemsstaterne kan kræve, at disse kriterier godkendes af den uafhængige tilsynsmyndighed.

Artikel 11

Uafhængig tilsynsmyndighed

1. Medlemsstaterne udpeger eller opretter en uafhængig myndighed som national uafhængig tilsynsmyndighed, der skal sikre, at de foranstaltninger, der træffes for at efterkomme dette direktiv, anvendes korrekt, samt mindst varetage de opgaver, det pålægges i henhold til artikel 6. Denne myndighed kan være den samme som den, medlemsstaten pålægger at varetage gennemførelsen af de yderligere reguleringsforanstaltninger, der henvises til i artikel 1, stk. 5, herunder godkendelse af afgiftssystemet og/eller lufthavnsafgiftsniveauet, forudsat at myndigheden opfylder kravene i nærværende artikels stk. 3.

2. Dette direktiv må ikke være til hinder for, at den uafhængige tilsynsmyndighed under eget tilsyn og fulde ansvar og under overholdelse af national lovgivning uddelegerer gennemførelsen af dette direktiv til andre uafhængige tilsynsmyndigheder, forudsat at gennemførelsen finder sted i overensstemmelse med de samme standarder.

3. Medlemsstaterne garanterer, at den uafhængige tilsynsmyndighed er uafhængig, ved at sikre, at den er retligt adskilt fra og funktionelt uafhængig af lufthavnsdriftsorganerne og luftfartselskaberne. Medlemsstater, som bevarer ejerskab til lufthavne, lufthavnsdriftsorganer eller luftfartsselskaber eller kontrol over lufthavnsdriftsorganer eller luftfartsselskaber, sikrer også, at de funktioner, der er knyttet til ejerskabet eller kontrollen, ikke overdrages til den uafhængige tilsynsmyndighed. Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige tilsynsmyndigheder udøver deres beføjelser på en upartisk og gennemskuelig måde.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på den uafhængige tilsynsmyndighed samt dens opgaver og ansvarsområder og anfører, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at stk. 3 overholdes.

5. Medlemsstaterne kan indføre en finansieringsmekanisme for den uafhængige tilsynsmyndighed, som kan omfatte opkrævning af en afgift på lufthavnsbrugere og lufthavnsdriftsorganer.

6. Medlemsstaterne sikrer, at der med hensyn til en sådan uenighed, som der henvises til i artikel 6, stk. 3, træffes foranstaltninger, for at:

- a) indføre en procedure for løsning af uenighed mellem lufthavnsdriftsmyndigheden og lufthavnsbrugerne
- b) fastsætte, på hvilke betingelser en uenighed kan forelægges den uafhængige tilsynsmyndighed. Den uafhængige tilsynsmyndighed afviser navnlig klager, som den vurderer ikke er behørigt begrundet eller tilstrækkelig dokumenteret, og
- c) fastsætte de kriterier, som uenighed vil blive vurderet ud fra med henblik på løsning.

Disse procedurer, betingelser og kriterier skal være ikke-diskriminerende, gennemsikkelige og objektive.

7. Når den uafhængige tilsynsmyndighed undersøger begrundelsen for ændringen af lufthavnsafgiftssystemet eller afgiftsniveauet, jf. artikel 6, skal denne have adgang til de oplysninger fra de berørte parter, den har brug for, og den skal høre de berørte parter for at kunne træffe afgørelse i sagen. Med forbehold af artikel 6, stk. 4, træffer den en endelig afgørelse snarest muligt og under alle omstændigheder inden fire måneder fra forelæggelsen af sagen. Denne frist kan forlænges med to måneder i velbegrundede undtagelsestilfælde. Den uafhængige tilsynsmyndigheds afgørelser er bindende, uden at det berører en eventuel parlamentarisk eller judiciel kontrol i medlemsstaterne.

8. Den uafhængige tilsynsmyndighed offentliggør hvert år en beretning om sin virksomhed.

Artikel 12

Rapport og revision

1. Senest den 15. marts 2013 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, med en vurdering af fremskridt med hensyn til at opfylde dets mål, og hvis det er relevant, passende forslag.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om anvendelsen af dette direktiv, navnlig om indsamling af oplysninger til den rapport, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 13

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15. marts 2011. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

A. VONDRA

Formand

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2009/19/EF

af 12. marts 2009

om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Rådets direktiv 72/245/EØF om køretøjers radiointerferens (elektromagnetiske kompatibilitet)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (»Rammedirektiv«)⁽¹⁾, særlig artikel 39, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 72/245/EØF af 20. juni 1972 om køretøjers radiointerferens (elektromagnetiske kompatibilitet)⁽²⁾ er et af særdirektiverne under den EF-standardtypegodkendelsesprocedure, der er indført ved Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil⁽³⁾. De bestemmelser i direktiv 70/156/EØF, der vedrører systemer, komponenter og separate tekniske enheder til køretøjer, finder derfor anvendelse på direktiv 72/245/EØF.

(2) I henhold til punkt 3.2.9 i bilag I i direktiv 72/245/EØF behøver komponenter, der sælges som efterfølgende monteret udstyr, og som er beregnet til montering i motorkøretøjer, ingen typegodkendelse, hvis de ikke har forbindelse til immunitetsrelaterede funktioner. I en overgangsperiode på fire år fra den 3. december 2004 skal en teknisk tjeneste afgøre, om den komponent, der ønskes bragt i omsætning, er immunitetsrelateret eller ej, og udstede en erklæring i overensstemmelse med eksemplet i bilag III C. Medlemsstaterne skal rapportere alle tilfælde af afvisninger af sikkerhedsgrunde til Europa-Kommissionen. På grundlag af de praktiske erfaringer med dette krav og på grundlag af medlemsstaternes rapporteringer afgør Kommissionen inden overgangsperiodens udløb, om denne erklæring stadig er påkrævet ud over overensstemmelseserklæringen.

(3) Som det følger af punkt 3.2.9 i bilag I til direktiv 72/245/EØF, og i betragtning af at Europa-Kommissionen ikke har modtaget underretning fra medlemsstaterne om tilfælde, hvor en teknisk tjeneste har afvist at udstede den pågældende erklæring, foreslås det nu at bringe den ordning til ophør, hvorefter en teknisk tjeneste afgør, om komponenter, der sælges som efterfølgende monteret udstyr, og som er beregnet til montering i motorkøretøjer, har forbindelse til immunitetsrelaterede funktioner, og ikke længere at kræve en erklæring i overensstemmelse med eksemplet i bilag III C, jf. punkt 3.2.9 i bilag I.

(4) Direktiv 72/245/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Tekniske Udvalg for Motorkøretøjer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 72/245/EØF foretages følgende ændringer:

1) I listen over bilag udgår følgende reference til bilag III C:

»BILAG III C	Model for erklæring vedrørende bilag I, punkt 3.2.9.«
--------------	---

2) I bilag I, punkt 2.3.9, udgår stk. 2.

3) Bilag III C udgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. oktober 2009 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 152 af 6.7.1972, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.

De anvender disse bestemmelser fra den 2. oktober 2009.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2009.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85

(Den Europæiske Unions Tidende L 102 af 11. april 2006)

Side 4, artikel 3, litra c):

I stedet for: »c) køretøjer, der ejes eller lejes uden fører af de væbnede styrker, civilforsvaret, brandvæsenet og ordensmagten, ...«

læses: »c) køretøjer, der ejes eller lejes uden fører af forsvaret, civilforsvaret, brandvæsenet og ordensmagten, ...«.

Side 4, artikel 3, litra d):

I stedet for: »d) køretøjer, herunder køretøjer, der anvendes til ikke-kommerciel transport af nødhjælp, i katastrofetilfælde eller under redningsoperationer«

læses: »d) køretøjer, der anvendes i katastrofetilfælde eller under redningsoperationer, herunder køretøjer, der anvendes til ikke-kommerciel transport af nødhjælp«.

Side 5, artikel 4, litra c):

I stedet for: »c) »fører«: enhver person, som fører et køretøj, selv om det kun er i et kort tidsrum, eller som befinder sig i et køretøj for i givet fald at kunne føre det«

læses: »c) »fører«: enhver person, som fører et køretøj, selv om det kun er i et kort tidsrum, eller som befinder sig i et køretøj som en del af sine arbejdsopgaver for i givet fald at kunne føre det«.

Side 6, artikel 8, stk. 5:

I stedet for: »5. Uanset stk. 2 skal en fører, der deltager i flermandsbetjening, have holdt en ny daglig hviletid på mindst ni timer senest 30 timer inden afslutningen af den daglige eller ugentlige hviletid.«

læses: »5. Uanset stk. 2 skal en fører, der deltager i flermandsbetjening, have holdt en ny daglig hviletid på mindst ni timer inden for 30 timer efter afslutningen af den daglige eller ugentlige hviletid.«

Side 8, artikel 13, litra n):

I stedet for: »n) køretøjer, der anvendes til transport af slagteaffald eller dyrekroppe, som ikke er bestemt til konsum«

læses: »n) køretøjer, der anvendes til transport af dyreaffald eller dyrekroppe, som ikke er bestemt til konsum«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006

(Den Europæiske Unions Tidende L 353 af 31. december 2008)

Side 45, punkt 2.1.3, litra b):

I stedet for: »Signalord: »Farlig« og«

læses: »Signalord: Fare, og«.

Side 46, tabel 2.1.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Farlig	Farlig	Farlig	Advarsel	Farlig	Intet signalord«
------------	--------	--------	--------	--------	----------	--------	------------------

læses:

»Signalord	Fare	Fare	Fare	Fare	Advarsel	Fare	Intet signalord.
------------	------	------	------	------	----------	------	------------------

Side 49, figur 2.1.2, boksen under testserie 1:

I stedet for: »Er detet eksplosivt ...«

læses: »Er det et eksplosivt ...«.

Side 53, tabel 2.2.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel«
------------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 54, figur 2.3.1 a), anden boks i højre kolonne:

Ordet »Fare« indsættes nederst i boksen, under udtrykket »Kategori 1« og under piktogrammet.

Side 55, figur 2.3.1 b), første boks i højre kolonne:

I stedet for: »Advarsel«

læses: »Fare«.

Side 56, figur 2.3.1 c), første boks i højre kolonne:

I stedet for: »Farligt«

læses: »Fare«.

Side 56, tabel 2.3.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel«
------------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 58, tabel 2.4.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig«
------------	---------

læses:

»Signalord	Fare«.
------------	--------

Side 60, tabel 2.6.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Farlig	Advarsel«
------------	--------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Fare	Advarsel«.
------------	------	------	------------

Side 63, tabel 2.7.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel«
------------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 65, tabel 2.8.1, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Farlig	Farlig	Advarsel«
------------	--------	--------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Fare	Fare	Advarsel«.
------------	------	------	------	------------

Side 66, figur 2.8.1, boks 10:

I stedet for: »Kan det eki splodere emballeret stand?«

læses: »Kan det eksplodere i emballeret stand?«.

Side 66, figur 2.8.1, boks 11:

I stedet for: »... eller overoejes undtagelse?«

læses: »... eller overvejes undtagelse?«.

Side 67, tabel 2.9.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig«
------------	---------

læses:

»Signalord	Fare«.
------------	--------

Side 68, tabel 2.10.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig«
------------	---------

læses:

»Signalord	Fare«.
------------	--------

Side 70, tabel 2.11.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel«
------------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 71, figur 2.11.1, anden boks i højre kolonne:

I stedet for: »Farligt«

læses: »Fare«.

Side 72, tabel 2.12.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Farlig	Advarsel«
------------	--------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Fare	Advarsel«.
------------	------	------	------------

Side 74, tabel 2.13.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Farlig	Advarsel«
------------	--------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Fare	Advarsel«.
------------	------	------	------------

Side 75, tabel 2.14.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Farlig	Advarsel«
------------	--------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Fare	Advarsel«.
------------	------	------	------------

Side 78, tabel 2.15.1, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Farlig	Farlig	Advarsel«
------------	--------	--------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Fare	Fare	Advarsel«.
------------	------	------	------	------------

Side 79, figur 2.15.1, figurangivelsen:

I stedet for: »Figur 215.1«

læses: »Figur 2.15.1«.

Side 79, figur 2.15.1, boks 10:

I stedet for: »Kan det ek i splodere emballeret stand?«

læses: »Kan det eksplodere i emballeret stand?«.

Side 79, figur 2.15.1, boks 11:

I stedet for: »... eeller overvejes undtagelse?«

læses: »... eller overvejes undtagelse?«.

Side 79, figur 2.15.1, boks 13:

I stedet for: »Hvad er virkningen af nder opvarmning u indeslutning?«

læses: »Hvad er virkningen af opvarmning under indeslutning?«.

Side 86, tabel 3.1.3, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farligt	Farligt	Farligt	Advarsel«
------------	---------	---------	---------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Fare	Fare	Advarsel«.
------------	------	------	------	------------

Side 91, tabel 3.2.5, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farligt	Advarsel«
------------	---------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 95, tabel 3.3.5, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farligt	Advarsel«
------------	---------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 99, tabel 3.4.4, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel«
------------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 103, tabel 3.5.3, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel«
------------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 107, tabel 3.6.3, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel«
------------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 114, tabel 3.7.3, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel	Intet signalord«
------------	--------	----------	------------------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel	Intet signalord«.
------------	------	----------	-------------------

Side 121, tabel 3.8.4, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel	Advarsel«
------------	--------	----------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel	Advarsel«.
------------	------	----------	------------

Side 126, tabel 3.9.5, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig	Advarsel«
------------	--------	-----------

læses:

»Signalord	Fare	Advarsel«.
------------	------	------------

Side 128, tabel 3.10.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig«
------------	---------

læses:

»Signalord	Fare«.
------------	--------

Side 140, tabel 5.2, rækken »Signalord«:

I stedet for:

»Signalord	Farlig«
------------	---------

læses:

»Signalord	Fare«.
------------	--------